

+

Lov og Evangelium

NR. 5

MAI - JUNI 2014

50. ÅRGANG

Foto: Ingar Gangås

«Menneskets dager er som gresset, som blomsten
på marken, slik blomstrer han.» Sal 103:15

Oppbyggelig blad på evangelisk, luthersk grunn

BLADET LOV OG EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon.
Det er gratis og kommer med 10 nummer i året.
Frivillige gaver kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet: Redaktør Ingar Gangås
Redaksjonsråd: Per Bergene Holm,
Dag Rune Lid og Ragnar Opstad
Layout: Kristian Gangaas

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring
sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger,
Rolfssnesvegen 892, 5420 Rubbestadneset
Tlf. 53 42 92 14 / 412 45 598
E-post: magne.ekanger@haugnett.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i Bolivia og Peru.

Formann: Reidar Heian, Daleneveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 33 44 14 19 / 414 95 526
E-post: reidunar_heia@hotmail.com

Sekretær: Ingar Gangås, Følstadvegen 135,
7690 Mosvik. Tlf. 74 06 46 50 / 901 51 234
E-post: ingar.gangas@live.no

Kasserer: Kari Mangelrød, Fossnesveien 13 B,
3160 Stokke. Tlf. 33 11 24 05 / 915 58 562
E-post: bibelskolen@nll.no

Bankgiro: 3000 22 26193
Dansk bankgiro: (4665) 10639360
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL.
Skolen har både halvårig og ettårig kurs.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord
og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt
fremme arven fra lekmannsbevegelsen og våre
lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesveien 13 B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65
E-post: bibelskolen@nll.no

Bankgiro: 3000 22 26193

Rektor: Per Bergene Holm, Holmveien 20,
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96 / 995 09 060
E-post: pbholm@online.no

INTERNETT: www.nll.no

Liv eller død

Gud er kilden til alt liv. Han har skapt alt, og oppholder det med sin høyre hånd. Men én dag tar alt slutt. «Alt kjød er gress, og all dets herlighet som blomst på marken. Gresset blir tørt, blomsten visner når Herrens ånde blåser på det, ja, sannelig, folket er gress (Jes 40:6b-7).

Mot døden

Gud er ikke bare herre over livet. Han er også herre over døden. Når du ser alt liv i naturen, skal du vite at alt visner og dør en dag. Det gjelder også mennesket. Når Gud tar dets åndepust tilbake, er livet her på jord slutt.

Da er det viktig at du har lært Jesus å kjenne og har noe mer å leve for enn denne verden.

«Ingen kan tjene to herrer. For enten vil han hate den ene og elske den andre, eller han vil holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene både Gud og mammon» (Mat 6:24).

Hvor skal du tilbringe evigheten? Bibelen taler om et «enten – eller». Det gjelder en evig frelse eller en evig fortapelse.

Fra døden til livet

Jesus er kommet for å gi sitt liv for at du skal bli frelst og leve evig sammen med ham i Paradis. Hør hva han sier: «Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som hører mine ord og tror ham som har sendt meg, han har evig liv. Han kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet» (Joh 5:24).

Ingar Gangås

Livets valg!

Av Gunnar Nilsson

Livet vårt handler om mange valg – vi må velge. I dag kan vi synes at det er for mange valg. Vi velger strømleverandør, internettleverandør og telefonabonnement. Det er valg på valg. Men noen valg er viktigere enn andre, og får konsekvenser for hele livet og for evigheten. Hvordan skal vi velge rett?

Livets viktigste valg

Det første og aller viktigste valg vi har, er å velge Herre. Det valget kan komme veldig tidlig. Noen sier at vi mennesker ikke kan gjøre noe når det gjelder frelsen. Men én sak oppfordrer Skriften oss til, og det er å velge Herre. Velg i dag hvem du vil tjene, sier Josva. Noen kommer du til å tjene, enten Gud, eller deg selv og djevelen. Noen annen mulighet finnes ikke. Og det er den eneste friheten vi har som mennesker, nemlig det å velge Herre. Vi kan aldri være våre egne herrer slik mange tror. Den som vil tjene seg selv, tjener verden og djevelen. Og det er en

hard herre, selv om noen kan gå gjennom livet ganske smertefritt og tilsynelatende uten problemer.

Bli ikke harm på den ugudelige når du ser at det bare synes å gå ham vel, men se hvordan det går til slutt. Vil du da bytte med ham? Det er bare en trøstesløs venting på dommen. Jeg har sett mange som allerede her, når de onde dagene kommer, bare lever i tomhet og venter på døden – uten Gud og uten håp i verden. Alt er bare meningsløst. Ja, det er så trist for mange at det fører til at ropet om dødshjelp øker i styrke.

Velg i dag!

Det er nok lettest i ungdommen, derfor sier Skriften: «Søk din skaper i din ungdoms dager». Det kan bli for sent.

Å ikke velge, å forsøke å være nøytral, det er også et valg. Det er allerede å ha valgt bort Gud. På livets vei kommer man ikke utenom valget. Men på forderkets vei går vi automatisk, på grunn av vår natur som «vredens barn». →

Innhold, mai-juni 2014

Liv eller død. Av Ingar Gangås	side 2
Livets valg! Av Gunnar Nilsson	side 3
Skikk dere ikke lik denne verden! Av Odd Eivind Stensland	side 7
Våre lamper sløkner (7). Av J. F. Løvgren	side 10
Møtekalender.	side 11
Nåden som sovepute. Av Lars Fossdal	side 15
Vanskelige tider i Moldova. Av Per Bergene Holm	side 17
Sommersamling på Fossnes.	side 20

Da Josva trådte fram og holdt sin siste tale til folket før sin død, hadde han et viktig budskap: «Men synes dere ikke om å tjene Herren, så velg i dag hvem dere vil tjene, enten de guder deres fedre dyrket på den andre siden av elven, eller de guder amorittene dyrket, de som hadde det landet dere nå bor i! Men jeg og mitt hus, vi vil tjene Herren» (Jos 24:15).

Vil du tjene de «guder» som dyrkes i vår tid, så gjør det, men gjør det med åpne øyne, enten det er status-jakt, rikdom, idrett eller bare bekvemmelighet og popularitet – ja, hva det nå enn kan være. Men gjør det av hele ditt hjerte, for det er i så fall den eneste glede du noensinne får, for siden kommer dommen. Men om så alle de andre vil velge å tjene denne verdens «guder», om du blir aldri så ensom, var det bedre om du sa som Josva: – Jeg vil tjene Herren! Et bedre valg kan ikke gjøres, en bedre Herre kan du aldri få. Nå kan vi ikke av oss selv gjøre oss til et Guds barn. Troen er en Guds gave. Det er *han* som må føde oss på nytt, til et nytt liv, til et nytt levende håp! Men valget er ditt!

Valg av ektefelle

Det har blitt sagt at det nest viktigste valget i livet er valget av livsledsager, om man nå tilhører dem som skal bli gift, noe som ikke er så selvsagt. I dag er det et virvar i verden, og vi ser det i nesten alle sammenhenger. Man velger «partner» etter ytre følelser. Vel er man forelsket, men når man blir forelsket i en annen, hopper man over i neste seng. Dette med ekteskap er, eller bør

være, så mye mer enn en forelskelse. Det bør være en hel del fornuft også, ja, mye fornuft! Og det er et spørsmål som vi bør avgjøre innfor Gud.

Bibelen sier også: «Dra ikke i fremmed åk med vantro! For hva delaktighet har rettferd med urett? Eller hva samfunn har lys med mørke?» Dette gjelder på ulike plan, men i særdeleshet i ekteskapet, der det jo er den mest intime forening mellom mennesker. Og det er livslangt. Hvor viktig det da er at det blir et ekteskap etter Guds vilje. Her holder det ikke med bare forelskelse, for det er kanskje ikke siste gangen du blir forelsket eller tiltrukket av et menneske av det motsatte kjønn. Men her gir man et løfte innfor Gud, og om man holder seg til ham, så kan man også regne med hans hjelp. Og det er nødvendig, for det er ikke slik at det bare blir lyse dager i et ekteskap heller. Martin Luther sier at det ikke er vanskelig å finne en jente å gifte seg med, men det å elske henne hele livet, det må man be Gud om hjelp til. Hvor viktig er det ikke at det finnes en felles grunn når stormene kommer, slik at man sammen kan gå til *ham* som har all makt. Den vise Salomo fulgte ikke Guds vilje i dette spørsmålet, men tok til ekte utenlandske kvinner som hadde en annen religion, og de forledet hans hjerte da han ble gammel.

Valg av venner

Vi velger også vår omgangskrets. Men vi kan ikke velge alle vi omgås. Naboer, arbeidskamerater, skolekamerater og ikke minst pårørende, velger vi ikke. Der har vi en oppgave i å leve i

verden men ikke *av* verden. Men dem som vi gjør til våre nærmeste venner, til våre fortrolige, dem velger vi. Og Bibelen sier: «Salig er den mann som ikke vandrer i ugudelige folks råd og ikke står på synderes vei og ikke sitter i spotteres sete, men har sin lyst i Herrens lov ...» (Sal 1:1-2). Det innebærer å velge å ikke omgås dem som spotter den kristne troen og driver gjøn med den og håner den. Men her blir det nok ikke enkelt, verken på skolen og ellers. På mange områder finnes det jo ikke andre kristne. Da blir man veldig ensom om man ikke trives sammen med de vantrø. Ja, slik kan det bli. Men det er bedre å være ensom for en tid her i verden, enn å få uønsket selskap i evigheten. Nå skal vi heller ikke glemme at Gud virkelig er en sann Far. Han har omsorg for oss, han leder oss og oppdrar oss. – For vi vet at alle ting samvirker til gode for dem som elsker Gud.

Når jeg ser tilbake på livet, kan jeg i dag se Guds velsignelse i det å ha vært ensom og satt utenfor iblant, selv om det ikke kjentes godt mens det pågikk. Heller ingen kamerater enn dårlige kamerater! Heller ingen troende venner enn falske troende venner! Det er alltid et stort savn å mangle troende venner, og det er lettere å tjene Jesus når man er flere som styrker hverandre. Men de farligste venner man kan få, er av det slaget som roper hosianna og strør palmegreiner for Jesus på palmesøndag, men som blir vrede når de hører at Jesus brukte svepen i templet. For da roper de: Bort med ham! Man skal ikke dra i åk med falske kristne, som har forlatt Guds ord

og den kristne bekjennelsen, og som har satt inn mennesketanker i stedet. Det kan godt hende at vi blir ganske ensomme. Ja, vi kan rett og slett komme i den situasjonen at vi må forlate foreldre, barn eller ektemake for Jesu skyld. Men da skal vi vite at ennå har aldri noen tapt på å følge Jesus og ofre noe for hans skyld. «Frykt ikke, du lille hjord! For det har behaget deres Far å gi dere riket.» (Luk 12:32). Vi kan få stor nytte av dette ordet før denne tidsalder er omme!

Velg det gode

Et valg som vi veldig ofte må ta, er hvordan vi skal bruke tiden, vår nådetid! Den har stor betydning, og det er lett å sløse den bort. Det er jo så mye man kan gjøre, som man kan fordrive tiden med. Men vi burde ikke fordrive tiden. Det er den for viktig til. Vi skulle ta vare på den tiden vi har. Det finnes slikt som helt klart er feil og som vi skal avholde oss fra. Men det finnes også mye som ikke behøver å være feil i og for seg, men som det er lett å bruke for mye tid på, og så går livet, og så er det plutselig slutt. Når jeg ser tilbake, er en av de tingene jeg ville ha gjort annerledes, dette at jeg ikke skulle ha sløst bort så mye tid på det som var meningsløst. Jovisst behøver vi avkobling en gang i blant, men om vi bare fyller livet vårt med ting som er aldri så gode i seg selv, så blir det ganske tomt til slutt, dersom vi glemte det ene nødvendige.

Det er viktig at vi bruker tid på å lese Guds ord, hver dag. Det er en av de tingene som ingen behøver å angre på at de har gjort. Det er spesielt viktig

å gjøre det når man er ung, når det fest-er seg på en helt annen måte enn når man blir eldre.

Videre er det viktig at vi hellighold-er hviledagen, der vi på en særlig måte utskiller en dag til hvile og avkobling fra våre jordiske gjøremål, enten det nå er skole eller arbeid, og holder guds-tjeneste med Guds folk. Noen synes at man ikke rekker det man skal gjøre uten å ta søndagen til hjelp. Men det man ikke rekker på seks dager, det rek-ker man heller ikke om en arbeider på den sjuende! Det skal du vite, for det er en stor velsignelse å følge Guds skaper-ordning. Vi er skapt til det.

Valg av yrke

Så velger vi et yrke. Det kan være et vanskelig valg. Jeg skal ikke si så mye om det, bare at man ikke må velge et yrke for å oppnå status. Forsøk å se et-ter hva du har anlegg for, og hvor du kan være til nytte.

Kalt til forvaltere

Vi må også velge hvordan vi bruker pengene våre. Også lommeboken må bli omvendt. Vi er forvaltere av Guds eiendom. Ingenting av det vi har fått, er egentlig vårt. Vi har fått det, ikke bare til eget behov, men det er meningen at vi skal dele med dem som behøver det. Og det er bra å begynne tidlig. Det er en velsignelse å gi til Guds rike, til dem som trenger det.

I den gamle pakts tid var det en lov som påbød å gi «tiende», en tiendedel av det man tjente. I den nye pakt finnes det ingen lov for hvor mye man skal

gi. Men mange har hatt tiende som en rettesnor også i vår tid, og hatt stor vel-signelse av det. Men én ting skal sies: Når du gir, så gi med glede av et fritt hjerte! Slik er det i den nye pakt.

Søk først Guds rike!

Ja, dette var bare noen av de valg vi stilles overfor som mennesker. Mange valg må tas tidlig og får avgjørende betydning for resten av livet. Og det første var det viktigste, og den som har overlatt sitt liv i Guds hender, vil jeg lykkes. Jo tidligere, jo bedre. Og til slike sier Herren: «Vær ikke bekym-ret for livet, hva dere skal ete og hva dere skal drikke, heller ikke for legem-et, hva dere skal kle dere med. Er ikke livet mer enn maten, og legemet mer enn klærne? Se på fuglene under him-melen! Ikke sår de, ikke høster de, ikke samler de i hus, men deres Far i him-melen gir dem føde. Er ikke dere langt mer verd enn de?» (Mat 6:25-26).

«Vær defor ikke bekymret og si: Hva skal vi ete? eller: Hva skal vi drikke? eller: Hva skal vi kle oss med? For alt slikt søker hedningene etter. Men deres himmelske Far vet at dere trenger alt dette. Søk da først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt dette i tillegg!» (6:31-33).

Og dette gjelder uavhengig av hvordan verden ser ut, hvor dyster framtiden enn vil bli i menneskers øyne. Herren har all makt i himmel og på jord. Vi får overlate oss til ham.

Fullfør, Herre, ditt verk i våre hjert-er til oppstandelsens og dommens dag!

Skikk dere ikke lik denne verden!

Av Odd Eivind Stensland

«Og skikk dere ikke lik denne verden, men bli forvandlet ved at deres sinn fornyes, så dere kan dømme om hva som er Guds vilje: det gode, det som han har behag i, det fullkomne.»

Rom 12:2

Hva er «denne verden»? Dette ordet brukes i Bibelen i forskjellige betydninger. Det kan bety *alt* det skapte (Joh 17:5;24), «det skapte på jorden» (Sal 49:2; Joh 13:1). Så brukes også «verden» om den falne menneskeslekten som har vendt Gud ryggen (Joh 1:10; 7:7; 14:17; 15:18 f.).

Denne verden er alltid ond, og strir mot Gud. Den er forførende og farlig: «Han som gav seg selv for våre synder for å fri oss ut fra den nåværende onde verden, etter vår Guds og Fars vilje» (Gal 1:4). For denne verden, som vi ikke skal skikke oss lik, er Jesus død. Han døde ikke bare for noen utvalgte, men for alle. «Og han er en soning for våre synder, og det ikke bare for våre, men også for hele verdens» (1Joh 2:2). Det er det samme hvem du er, hva du har gjort og hvordan du har stelt deg, Jesus er død for deg. Han tok på seg ansvaret for alle dine synder, og han levde ditt liv. Frelsen hviler ikke på noe hos oss, men er et resultat av Guds frie og evige beslutning.

Syndens forførende makt

Det er mange måter å skikke seg

lik denne verden på, men jeg vil konsentrere meg om noe som er svært tidsaktuelt i dag. Det er det greske ordet *kosmos* som er oversatt med «verden» i vår Bibel. Og vi skal merke oss et ord i 1Pet 3:3-4: «Deres prydd skal ikke være den utvortes – hårfletninger og påhengte gullsmykker eller fine klær, men hjertets skjulte menneske, med den uforgjengelige pryddelse – en mild og stille ånd, som er dyrebar for Gud». Her blir ordet *kosmos* oversatt med «prydd» og ikke «verden». Det skal få oss til å tenke på at verden kommer imot oss med sin prydd, og lokker og frister oss vekk fra troen på Jesus. Det var dette som møtte Adam og Eva i Edens hage.

«Kvinnen så nå at treet var godt å ete av, og at det var en lyst for øynene – et prektig tre, siden det kunne gi forstand. Så tok hun av frukten og åt. Hun gav også sin mann, som var med henne, og han åt» (1Mos 3:6). Men Bibelen advarer: «Elsk ikke verden, heller ikke de ting som er i verden! Om noen elsker verden, da er ikke kjærligheten til Faderen i ham. For alt som er i verden, kjødets lyst og øynenes lyst, og hovmodig skryt av det en er og har, er ikke av Faderen, men av verden» (1Joh 2:15-16). Synden har så lett for å få makt over oss fordi den ser så forlokkende ut. Dette er noe av syndens vesen, at den ser så fin og fristende ut.

I Salme 36:2-3 står det at «Synden

taler til den ugudelige i hans hjertets innerste. Det er ingen frykt for Gud hos ham. For en smigrer ham i hans øyne ved å finne hans synd, ved å hate ham». Her legger vi merke til at synden opererer med to ansikter. Først vil synden smigre og lokke. Siden, når du har falt, kommer den med bebreidelser.

I Åpenbaringsboken (17:1-5) står det: «En av de sju englene med de sju skålene kom og talte med meg og sa: Kom, jeg skal vise deg dommen over den store skjøgen, hun som sitter over de mange vann. Med henne har jordens konger drevet hor. De som bor på jorden, er blitt drukne av hennes horelivs vin. Og han førte meg i ånden ut i ørkenen. Der så jeg en kvinne sitte på et skarlagensrødt dyr, som var fullt av spottenavn. Dyret hadde sju hoder og ti horn. Kvinnen var kledd i purpur og skarlagens, og smykket med gull og edelstener og perler. I sin hånd hadde hun et gullbeger, fullt av styggedommer og av hennes horelivs urenheter. På hennes panne var skrevet et navn, en hemmelighet: Babylon, den store, mor til skjøgene og til stygghetene på jorden».

Disse versene viser oss Antikrist sin makt. Han framstilles i 2Tes 2:3-4 som syndens menneske og fortapelsens sønn, og «er den som står imot og som opphøyer seg over alt som blir kalt gud eller helligdom, så han setter seg i Guds tempel og utgir seg selv for å være Gud». Han er en som skal stå frem i de siste dager før Jesus kommer igjen. Navnet Antikrist tilsier at han er både imot Jesus, og en som vil ta

hans plass. Antikrist, som kalles dyret, har også en som hjelper han, og det er den falske profet. De vil ha makt over menneskene. Denne makt over sjelene fremstilles her (Åp 17) i form av en skjøge. Hun er kvinnen som «var kledd i purpur og skarlagens, og smykket med gull og edelstener og perler. I sin hånd hadde hun et gullbeger, fullt av styggedommer og av hennes horelivs urenheter». Her ligger den sataniske makt. Hvorfor er det så mange som følger henne? Det som er flott og herlig har stor makt over menneskene. Våre øyne blir så lett dradd mot det som er gull, glitter og stas, og får oss til å glemme oss bort et øyeblikk. Ser vi på det ytre, bedras vi, og vi mister dømmekraften. Skjøgen drar vårt sinn bort fra den mann som vi egentlig skulle elske – Jesus: «Jeg har jo trolovet dere med én mann, for å fremstille en ren jomfru for Kristus» (2Kor 11:2).

«Menneskesønn! Disse menn har gitt sine motbydelige avguder rom i sitt hjerte. Og det som for dem er en fristelse til synd, har de satt for sine øyne. Skulle jeg la meg spørre av dem? Tal derfor med dem og si til dem: Så sier Herren Herren: Hver den av Israels hus som gir sine motbydelige avguder rom i sitt hjerte og setter det som er ham en fristelse til synd, for sine øyne, og så kommer til profeten, ham vil jeg, Herren, selv svare for hans mange motbydelige avguders skyld» (Esek 14:3-4).

Det som våre øyne ser på, har stor makt over oss. Tidligere kringkastings-sjef Einar Førde sa: «Synda er komen

til jorda, men vi vil ikkje ha ho i far-
gar». Dette gjelder ikke bare TV, men
alt det vi møter av fristelser av ulike
slag.

Bedømmer ut fra det ytre

Vi er alle tilbøyelige til å bedømme
ting ut fra det vi ser. Det som sees, for-
holder vi oss til. Og spesielt det som
ser stort, mektig og forlokkende ut. Vi
kan tenke på da Abraham og Lot skulle
skille lag. Grunnen var at «landet kunne
ikke romme dem, så de kunne bo sam-
men, for deres eiendom var for stor til
at de kunne bo sammen» (1Mos 13:6).
Lot fikk velge hvor han ville dra. Da
står det at Lot løftet «sine øyne, og han
så at hele Jordan-sletten like til Soar
overalt var vannrik, som Herrens hage,
som landet Egypt. Dette var før Herren
ødela Sodoma og Gomorra. Så valgte
Lot for seg selv hele Jordan-sletten.
Og Lot drog østover, og de skiltes fra
hverandre» (1Mos 13:10f.). Så vet vi
hvordan det gikk med Lot. Han havnet
i Sodoma. «Men Sodomas menn var
onde og syndet grovt mot Herren»
(1Mos 13:13). Lot og familien ble red-
det da byen ble ødelagt, men hans hus-
tru var ulydig og måtte dø. Hun maktet
ikke å forlate det hun hadde i denne
verden, og ble til en saltstøtte. Derfor
lyder advarselen til oss i dag: «Kom
Lots hustru i hu!» (Luk 17:32).

Lot ble berget, men opplevde
mange vanskelige ting som kunne vært
unngått hvis han hadde tatt en annen
vei. «Han fridde ut den rettferdige Lot,
som ble plaget ved de lovløses skam-
løse ferd» (2Pet 2:7).

En annen som også bedømte situ-
asjonen ut fra det ytre, var Samuel, da
han skulle hjem til David og salve ham
til konge. David var ikke hjemme da
Samuel kom. Da han fikk se broren Eli-
ab, tenkte han: «Sannelig, Herrens sal-
vede står her for Herren! Men Herren
sa til Samuel: Se ikke på hans ut-
seende og på hans høye vekst! For jeg
har forkastet ham. Jeg ser ikke på det
mennesket ser på, for mennesket ser
på det ytre, men Herren ser på hjertet»
(1Sam 16:6f.). Det samme gjentar seg
her. Menneskene er tilbøyelige til hele
tiden å se på det ytre.

I Lukasevangeliet (16:19-31) leser
vi om den rike mann og Lasarus. I
vers 19 står det: «Det var en rik mann
som kledde seg i purpur og fineste lin,
og som levde hver dag i herlighet og
glede». Han var kun opptatt med ytre
ting og alt det som livet kunne tilby
ham.

Jesus er den gode del

Livet er ikke avhengig av alt du eier
i denne verden, men av ditt forhold til
Jesus.

*All verden stormer på meg
og blender syn og sinn.
Jeg hører tusen stemmer,
å, la meg høre din!
Min fiend i og om meg
vil ha meg i sin makt,
men, Jesus, du har slått ham,
det har du selv jo sagt.*
(John Ernest Bode. Sb 482:2)

Våre lamper slokner (7)

Av J. F. Løvgren

Flere i menigheten mislikte båtbygger Lyngeids vitnesbyrd om at Jesus sto utenfor og banket. Pastor Bjørnås inviterte Ling til å ha vekkelsesmøter. Ling var fornøyd, hele femten sjeler gav til kjenne at de ville bli frelst første kvelden. Men spørsmålet fra Lyngeid om han trodde at de kom til samme antall oppe i himmelen, uroet ham. I båtbyggeriet ble det mer å gjøre.

Red.

12

Lyngeid lot øynene gli undersøkende over sjekta.

– Det ser bra ut, sa han.

Sevrin støttet knipetanga på esingen.

– Det var noe jeg ville spørre om.

– Ja vel, kom med det, Sevrin.

– Jo, det var om du ville snakke litt med han Elin, kameraten min. Han har det så vondt, så. Jeg sa til ham at jeg skulle spørre deg om han kunne få lov å komme ut her. For jeg vet du snakker med så mange.

Lyngeid tenkte seg om litt, mens et lyst smil tentes på ansiktet hans. Han var takknemlig for at Gud hadde en gjerning til *ham* også.

– Da er det best han kommer her ned på bua, Sevrin. Hjemme er det vanskeligere å bli alene, nå som vi har Ling hos oss. Du fyrer litt i spiserom-

met til kvelds, du Sevrin. Så kan vi sitte der en stund.

Mørket falt på, og lyset ble tent. Lyngeid sto ved langbenken og la ut halser til et par livbåter som skulle på, når sjektene bare ble klar av bankestokken. Ola hjalp til å holde «reia» som Lyngeid risset etter.

– Hvordan går det siden du overga deg til Gud, da Ola, spurte Lyngeid plutselig.

Han lente seg med albuen til høvelbenken og foldet tommestokken. Han hadde Ola rett foran seg. Ola ble litt forfjamset med det samme. Men så sa han troskyldig:

– Åh. Ikke så verst.

– Ikke så verst?

– Det er jo litt vrient å få det til. Men det er det vel kanskje for alle med det samme de har bøydd seg.

– Hva er det du får til da, Ola?

– Ola smilte trygt. Basen ville vel prøve ham.

– Når en har bestemt seg for å være en kristen, får en jo forsøke å være noe annerledes enn før.

– Og det går nokså bra?

– Ja-a. Jeg kjenner jeg er sinna en gang imellom. –

– Da banner du kanskje? Du var så fæl til det før.

Ola så fornøyd opp.

– Jeg har greidd å holde meg siden den kvelden jeg rakte opp hånden, sa

Møtekalender

Ungdomsleir ved Farris 20. -22. juni

Talere og ledere: Reidar Heian, Paul André Bergene Holm, Gunnar Fossli og Asbjørn Fossli

Alder: Fra avsluttet 7. klasse og oppover.

Pris: kr. 400,-

Påmelding: Reidar Heian
tlf. 33 44 14 19 / mob. 414 95 526
innen 5. juni

Barneleir på Fossnes 20. -22. juni

Talere og ledere: Sara og André Heian, Fredrik Thorbjørnsen, Lars Fossdal, Per Olav Kapstad, Reidun Irene Larsen og Martin Fjære m.fl.

Alder: For barn opp til ferdig med 6. klasse. Barn under skolealder må ha med seg voksne

Pris: 300,-

Påmelding: Martin Fjære,
mob. 979 89 427
innen 5. juni

Flere opplysninger om sommerens leirer og stevner på nll.no!

Stevne på Laberget 31. juli - 3. august

Talere: Gunnar Nilsson, Karl Notøy, Ingar Gangås og Steinar Kvalvik

Ledere: Jan Ove Heggdal, Per Brattgjerd, Ivar Fiske og Olav Gangås

Sangere: Per Brattgjerd, Liv Jorunn og Martin Fjære m.fl.

Torsdag

19.00 Samling og kveldsmat

20.00 Gunnar Nilsson

Fredag

08.30 Bønnemøte

10.00 Karl Notøy

11.30 Gunnar Nilsson

17.00 Ingar Gangås

20.00 Steinar Kvalvik

Lørdag

08.30 Bønnemøte

10.00 Gunnar Nilsson

11.30 Karl Notøy

17.00 Gunnar Nilsson

20.00 Ingar Gangås

Søndag

08.30 Bønnemøte

10.30 Gunnar Nilsson

12.30 Middag og avslutning

Påmelding: Ingeborg Gangås Næss
957 07 893/ingeborg.naess@live.no
innen 10. juli

han glad.

– Men inni deg, Ola?

– Inni meg?

– Ja, om du banner inni deg?

Ola ble tankefull.

– Å, jo. Men jeg skal nok holde meg, så det ikke går galt for meg.

Lyngeid så vemodig på ham.

– Det kommer til å gå galt for deg.

Ola ble stående å stirre, mens han ble rød i ansiktet. Så stammet han:

– Tror – tror du ikke jeg greier det?

– Nei, sa Lyngeid bestemt.

Ola ble mer og mer forskrekket.

– Hvorfor da? Spurte han nesten bedende. Når jeg har bestemt meg så fast?

Lyngeid satte sitt fulle blikk på ham. Øynene var så store og varme og fulle av kjærlighet.

– Nei, du greier det ikke, Ola, for du har begynt å *leve* før du er blitt *levende*.

Lyngeid snudde seg og gikk. Han sukket. Sønnnavinden gjorde et sug gjennom bua. Den sukket, den også.

Men Ola ble stående rett opp og ned. Han var med ett blitt så ribbet og fattig. En stund puslet han med sitt arbeid. Han ønsket at basen måtte komme igjen, men det gjorde han ikke.

Så dro han seg bort i en mørk krok og rotet. Der passet han på å stryke noe bort fra øynene – kanskje den første virkelige tåre over sine synder.

Sevrin bar ved og flis inn i spiseroommet, for det lakket til kvelds.

– Fyrer du nå når vi snart skal slutte? spurte en av karene i farten.

– Ja. Basen må ha det varmt i operasjonsstua.

– Basen? Opera –?

Sevrin var alt vekk.

Så var det kvelden.

Karene skrapte avfallet sammen i kroken. De gikk en etter en. Ola kastet et langt blikk på Lyngeid da han strøk forbi. Lyngeid så det og smilte for seg selv.

Den siste som gikk, var Sevrin.

– Ja, nå er det varmt der inne, sa han nesten høytidelig.

– Men Elin da?

– Jo, han kommer, han – – når vi har gått.

– Nikodemus, sa Lyngeid halvhøyt.

Sevrin sa god natt.

Det ble med ett så ødslig i bua. Vinden dro sugende mellom veggene og fjellknattene på begge sider av båtbyggeriet. Det var som en trett kjempe dro pusten, tungt og seigt.

Som han ofte gjorde når han var alene, foldet han hendene og ba stille. Da nevnte han også Olas navn. Han falt hen i tanker. Det som sysselsatte ham mest i det siste, var hans eget forhold til Gud og hans innstilling til de religiøse ting. Mon det var sant at han var slik forbenet pietist som regnet de naturlige ytringer av menneskelivet for synd? Han kunne ikke tro det, han som elsket livet, og som drakk naturens skjønnhet inn i fulle drag. Var han en trell, han som ivret for at evangeliets frigjørende kraft måtte komme over samvittighetene? Var det trelldom å leve hellig for Gud? Nå ja. *Han* burde jo ikke snakke så høyt om hellig liv, så dårlig som det lyktes for ham.

Nei, men likevel. Var det ikke Guds mening at hans frelse skulle sette sitt preg på livet? Og hadde en ikke rett til, fra et menneskes livsførsel, å slutte seg til hans hjerteforhold? De lo av ham – de kristne lo av ham – menigheten lo av ham, ofte forarget. Utviklingen, sa de, utviklingen, Lyngeid! Den løper forbi deg. Du er en kuriositet, en museumsgjenstand å kalle for, med ditt gammeldagse kristendomssyn. Ja, sånn sa de. Lederne til og med.

Lyngeid sto med armene over esingen på den halvferdige sjekta. Da mumlet han sakte:

– Ransak meg, o Gud, og kjenn mitt hjerte –

Det puslet bak ham. Med et rykk snudde han seg rundt.

Der sto Elin.

– Å, er det du?

Lyngeid rakte hånden.

Elin kunne vel være fire, femogtyve år. Han så gusten ut i det skrale lyset. Ansiktet var slapt, med mørke skygger under de matte øynene. Han var nokså høy, men tynn. Lyngeid prøvde å få fatt i øynene hans, men det lyktes ikke.

– Nå Elin?

Elin så bort i veggen. Ansiktet fikk et forpint uttrykk som om det gjorde vondt å svare.

– Jeg har det ikke godt, kom det stillferdig. Lyngeid tok det like stillferdig han også.

– Hva er det som er vondt da?

Elin emnet til noe. Han åpnet munnen en gang og lukket den igjen. Lyngeid ventet. Så kom det plutselig spru-

tende:

– Jeg kan ikke bli frelst, jeg.

Etter måten han sa det, ventet Lyngeid at det skulle komme en strøm av tårer løpende etter ordene. Men de kom ikke.

– Det var alvorlig det, sa Lyngeid rolig. Noe nytt forresten.

– Noe nytt?

Elin kastet et rapt blick på ham, og straks bort i veggen igjen.

– Ja, det er noe nytt for meg å treffe et menneske som ikke kan bli frelst, sa han stille, uten spor av ironi. Jeg trodde ikke det fantes et slikt menneske.

– Jo, her er ett.

Lyngeid så interessert på ham.

– Du ser ikke annerledes ut enn andre syndere.

– Nei, det er ikke utenpå jeg har det heller.

Lyngeid ble vaksom. Gutten var gløggere enn han hadde tenkt.

– Så det er innvendig, du? Det er der synden sitter.

– Men jeg kan ikke greie det lenger – å ha det så vondt.

– Du bøyde deg en kveld, så jeg.

– Puh, det har jeg gjort så mange ganger.

– Og det hjelper ikke noe?

– Har ikke merket noe, nei.

Tonen hadde et anstrøk av bitterhet og en tanke av tross. Det neste sa han i et slags sinne:

– De tror at en får synden vekk ved håndsopprekning.

Nå så han ikke lenger på Lyngeid. Det var en stenk av rødt i øynene

hans, men det var vel refleksene fra ovnsvarmen. Lyngeid beveget seg forsiktig.

- En må *frelses* fra synd, sa han.
- Det er det jeg ikke kan.
- Ikke du, men Gud.
- Nei, ikke Gud heller.

Elin kjempet med en bekjennelse. Det gustne ansiktet var blitt blekere. Han stirret mot ovnsdøren.

Lyngeid hjalp ham.

- Nei, når Gud ikke kan frelse, så –

Da kom det hviskende, som et stønn:

- Jeg ligger under for en last.

Lyngeid viste intet tegn på overraskelse. Elin så stikkende på ham for å oppdage noe som tydet på avsky. I stedet så han et ansikt som lyste av medfølelse.

Det var det som knekket ham. Plutselig slo han hendene for ansiktet og hulket sårt og vilt. Tårene dryppet gjennom fingrene hans. I det røde lyset fra ovnsdøren skinte de som smeltende gulldråper.

Lyngeid hadde aldri sett et så ulykkelig menneske, syntes han. Syndens makt satt levende for hans øyne.

- Jesus kan frelse deg, Elin.
- Han kan ikke frelse fra slikt. Jeg har forsøkt og forsøkt –
- Det er det som er feilen.

Elin satte plutselig sine øyne på ham, bedende og forskrekket på samme tid.

- Hva er feilen?
- At du setter forsøkene dine i stedet for Guds frelse.
- Hva skal jeg gjøre?

– Oppgi forsøkene, oppgi din egen kraft. Frelsen *mottas*, ikke opparbeides.

Elin ristet undrende på hodet.

– Oppgi det? Oppgi meg selv? – Det er som å kaste seg på hodet ut i stupet.

– Du kommer ikke langt i det stupet, Elin.

– Ikke langt –?

– Det er der Herrens frelse er.

– Men frelse fra sånt, Lyngeid, – du vet ikke hva slags synd det er. Skitten – ekkel – forferdelig. Elin gjorde en grimase av vemmelse.

– Jeg vet én ting, Elin: Jesus er en frelser fra virkelige synder.

Sønnavinden suget og sukket der utenfor. Den lille ovnen innenfor varmet og lyste over to knelende skikkelser, som var gått inn for den barmhjertige Guds åsyn med byrder de ikke selv rådde med.

– – –

Du ble sen i kveld, sa fru Lyngeid.

Bordet var dekket, barna ventet på maten. Ling gikk og sveiv grunnende.

– Ja, det ble litt ekstra å gjøre, sa Lyngeid stille. De kunne ikke se det skjær av glede som lå over ansiktet hans, for han hadde bøyd seg over vasken.

Vannet skvalet og klukket over hendene hans.

– Det skal bli godt å få seg mat, mor, sa han rolig.

*Utdrag fra «Våre lamper slokner»,
Antikkforlaget 1993.
Forts. i neste nr.*

Nåden som sovepute

Av Lars Fossdal

Det er godt med en god pute. Den hjelper oss til å finne en god stilling, slik at vi kan få hvile fra dagliglivets kamp og strid.

Alle bilder halter. Likevel er det et poeng med soveputen. Det går an å bruke Guds nåde som sovepute for å få fred i sine synder. Du kan i tillit til nåden leve i synd.

Gud har gitt oss sin gode og hellige vilje i de ti bud. Summen av dette er at vi skal elske Herren vår Gud av hele vårt hjerte og vår neste som oss selv. Og den som elsker, gjør hverken Gud eller nesten noe ondt.

Hva gjør du med Guds gode og hellige bud? Lever du etter dem? Eller bryter du dem i tillit til nåden? Til Adam og Eva sa fristeren: «Har Gud virkelig sagt», og: «Dere skal slett ikke dø». Dermed skjedde fallet.

Fristeren kommer også til deg og meg. Han sår tvil om Guds gode vilje, om den er så god og rettferdig som Gud vil ha det til. Han lokker og påvirker deg. Han sier: – Det er ikke så farlig å synde. Gud er jo nådig. Alle synder – og Gud tilgir.

Den Hellige Ånd kommer også. Han minner om at Guds vilje er god, og at

det er galt av deg å gjøre Gud imot, for det er synd.

Likeledes er det når du har falt. Da kommer Satan for å føre deg til mismot, slik at du ikke går til Jesus med din synd. Du blir værende i fallet, og kommer til å falle ut av nåden om det ikke blir oppgjør. Eller han preker at Gud er nådig og at synden ikke er så farlig, med det resultatet at du blir værende i fallet – i tillit til nåden.

Den Hellige Ånd setter det rette navnet på ditt fall, din synd, for å vekke deg og drive deg til omvendelse og frelse.

Satans nådeforkynnelse skilles fra Åndens nådeforkynnelse ved at det ikke blir oppgjør og omvendelse fra fallet. Han bruker Guds nåde som en sovepute for å få deg til å bli liggende i fallet. Ved en slik nådeforkynnelse sløves samvittigheten. Du får fred i synden. Den uroer deg ikke lengre. Du har unnskyldning og forsvar for din synd.

Følg du fristeren, går du gjennom den vide port og ut på den brede vei. Du drar deg unna den trange port og den smale vei som fører til himmelen. Du berger deg selv, men mister Ånden og himmelen. Nå lever du uten kamp og strid. Det er dette Skriften kaller å bli forherdet ved syndens svik. Da er du virkelig bedratt av Satan og synden.

Judas Iskariot kom også inn på denne vei. Det ble hans store ulykke.

En kristen står daglig i fare for å

«Det går an å bruke Guds nåde som sovepute for å få fred i sine synder.»

falle for djevelens nådeforkynnelse. Den høres så sann og evangelisk ut. Men hva sier Skriften? – Dersom dere lever etter kjødet, skal dere dø. Men dersom dere døder legemets gjerninger ved Ånden (nåden), da skal dere leve.

Djevelens nådeforkynnelse er en lettere vei gjennom livet. Kjødet blir ikke avslørt og dømt. Det slipper å dø. Men dette er veien til den evige pine.

Trøster du deg til djevelens nådeforkynnelse, opplever du at frelsesvissheten og frelsesfryden blir borte. Syndenøden blir også borte. Kristenlivet dør ut. Himmelen blir fjern. Før styrket nåden deg i fristelsene, til å gå på Herrens veier – til å stå synden i mot. Når du falt, dømte du deg selv, og nåden reiste deg opp igjen. Ditt onde hjerte og din synd var din store sorg, mens evangeliet var din store glede og trøst.

Evangeliet er ikke en sovepute som gjør at en kan slå seg til ro i synden og i fallet. Tvert imot! Evangeliet er en Guds kraft til frelse for hver den som tror på Jesus. Evangeliet er gitt til oppreisning for syndere i nød. Evangeliet gir ferdighet til kamp, sier Skriften. Et annet sted står det at nåden oppukter oss til å fornekte ugudelighet og de verdslige lyster for å leve tuktig og gudfryktig og rettferdig mens vi venter på at Jesus skal komme igjen.

Der Guds nåde kommer inn i samvittigheten virker den et nytt hjerte, et nytt sinn og et nytt liv. Den reiser oss opp og ut av synden. Bibelen har mange eksempler på dette. Sakkeus sa at dersom han hadde presset penger av noen, ville han gi firedobbelt til-

bake. Det var mer enn hva Moseloven krevde. Slik blir det for den som lever med Jesus. Det får koste hva det koste vil, jeg må følge ham!

Det er altså ved den ondes list at nåden blir en sovepute for oss. Nåden blir lagt på synden til syndenes tillatelse.

Om du her i livet har satt ditt håp og trøst til nåden, men levd etter kjødet, vil du, når døden kommer, slå dine øyne opp i fortapelsen, der du alt er i stor pine, slik den rike mannen var, som Jesus fortalte om. Hvor forferdelig må ikke det bli? En evighet i pine uten retur-mulighet. Du ville ikke vende om fra synden, det kostet for mye. Du ville ikke korsfeste kjødet ved nåden. Da skal du erfare at det kostet deg mer å gå fortapt enn det ville koste å omvende seg. Men da er det for sent.

Hva med deg? Bruker du nåden som en sovepute for å kunne leve i synden? Da misbruker du nåden. Du følger djevelens nådeforkynnelse. Da skal du dø, for den evige pine er den lønn Gud gir synderen for hans ondskap.

Eller er du en av dem som ikke kan bli i dine synder og fall, men drives til omvendelse, frelse og et hellig liv ved nåden? Da følger du Åndens nådeforkynnelse. Da skal du leve for Jesu skyld.

Hører du i dag hans kall til å vende om fra synden og å gjøre opp med Gud og mennesker, da forherd ikke ditt hjerte. Det gjelder evigheten!

Vend om til Jesus nå, før det blir for sent. Han tar imot fortapte syndere!

Vanskelige tider i Moldova

Tekst og foto: Per Bergene Holm

Den politiske situasjon

Den siste tids hendelser i Ukraina har også preget Moldova. Utbryter-republikken Transnistria har mange likhetstrekk med Krimhalvøya og de østlige deler av Ukraina. Den politiske ledelsen har sterke bånd til Russland. Og mens man i det vestre Moldova for en stor del snakker rumensk, snakker man kun russisk i Transnistria, og en stor del av innbyggerne er også etniske russere. Disse er imot den frigjøringen fra russisk dominans som den politiske ledelsen i Ukraina nå styrer mot. Skulle Ukraina lykkes i å komme løs av Russland og knytte sterkere bånd til EU, vil Transnistria bli hengende i et vakuum. Ukraina har delvis stengt grensen til Transnistria, og hindrer personer med russisk pass innreise til Ukraina. Da er veien til Russland i praksis også stengt. Det gjør Transnistrias situasjon ekstra vanskelig.

Som Ukraina er også Moldova og Transnistria avhengig av importert russisk gass og det russiske marked for sine eksportprodukter. Moldova eksporterer i første rekke vin og jordbruksprodukter, og Russland har nesten vært det eneste eksportmarkedet. Russland har derfor sterke økonomiske sanksjonsmuligheter, om Moldova i likhet med Ukraina søker å styrke de politiske og økonomiske bånd til EU. Og ingen er i tvil om at Vladimir Putin vil bruke disse maktmidler for alt de

er verdt. Spørsmålet er om EU er villig til å kompensere for dette gjennom økonomisk og, om nødvendig, militær bistand.

EU har inngått avtale om visumfrihet for innbyggerne i Moldova fra 28. april 2014. Et stort spørsmål er hvor mange som vil forlate Moldova når grensehindringene er borte. Til tross for høy arbeidsløshet i EU, vil nok mange kjenne seg fristet til å prøve lykken, slik som vi har sett mange rumenere gjøre de siste årene. Moldova lider allerede under at nesten halvparten av befolkningen har forlatt landet de siste par tiårene, i første rekke de som har utdanning og ressurser til å skaffe seg et levebrød andre steder i Europa.

Hvordan en enn snur og vender på det, så går Moldova mot vanskelige tider, både politisk, befolkningsmessig og økonomisk. Og selv om vi her i vest ser med uro på Russlands maktbruk i øst, skal vi forstå den del av befolkningen som ønsker fortsatt russisk dominans. De vet ikke hvordan de ellers skal klare seg økonomisk. Mange har arbeid i Russland, eller mottar hjelp fra slektninger som arbeider der, og der har de sitt eksportmarked og derfra får de sin gass både til elektrisitet og oppvarming. Det er ikke så lett å komme seg løs fra den russiske bjørnen!

Den lutherske kirken

Den lutherske kirken i Moldova

har to små forsamlinger i Transnistria, henholdsvis i Tiraspol og Kamenka. Virksomheten går der sin trofaste gang, uavhengig av den politiske situasjonen. Jeg besøkte dem i slutten av mars. Forsamlingene er preget av at mange har reist ut av landet. Jeg savner mange av dem som var i forsamlingen i Tiraspol da jeg besøkte den første gang i 1999. Flere har reist til Tyskland, Russland, USA, Canada og andre land. De fleste som er med nå, har kommet til senere, og det er vanskelig å drive et forsamlingsarbeid når en hele tiden må begynne på nytt og prøve å grunnfeste de nye i Guds ord. Det er ikke mange modne kristne i forsamlingene.

En eldre kvinnelig lege som nå går i forsamlingen i Kamenka, sa etter en gudstjeneste: «I hele mitt liv har jeg arbeidet med å lege kroppen, men her leges sjelen!»

Etter at sønnen, Boris, satt fengslet og siden klarte å flykte ut av Transnistria, har Vladimir og Natalia Moser bodd i hovedstaden Chisinau i vest. Menneskerettighetsadvokater råder dem til ikke å besøke Transnistria, da de kan tas av myndighetene som gisler for sønnen. Det har gjort det vanskelig for Vladimir Moser å være pastor for de to forsamlingene der.

Siden han ikke selv kan besøke dem, har han innsatt en diakon i hver forsamling. Disse har ansvar for å lede gudstjenester og møter. I flere år har Moser sendt prekener til disse diakonene, slik at de kan lese dem opp på søndagsgudstjenestene. Det siste året har Moser tatt i bruk Skype. Både i Ti-

raspol og Kamenka har de satt opp en pc med skjerm og kamera, slik at de kan ha toveisforbindelse med Moser i Chisinau. Han kan tale til dem over Skype, og de kan se ham på skjermen. De kan også etter gudstjenesten samtale med ham og drøfte ulike spørsmål. Han bruker også Skype i undervisningen av konfirmanter, og til å ha kontakt med tidligere forsamlingsmedlemmer som har reist ut av Moldova.

Forsamlingen i Chisinau er liten og skrøpelig. Den leier et rom i et kulturlokale i sentrum av hovedstaden til gudstjenester og samlinger. Moser er fortvilet over at det ikke lykkes å få samlet flere til gudstjeneste. Det viser seg enda vanskeligere å få mennesker til å oppsøke en luthersk forsamling i Chisinau enn i Tiraspol og Kamenka. «Hvor er den menigheten på hundre som jeg burde hatt nå?» sa Vladimir til Natalia for noen måneder siden. De opplever at mennesker møter dem med skepsis fordi de kommer fra Transnistria. Og luthersk kristendom har ikke noen god klang, da den forbindes med liberal teologi og aksept av umoral.

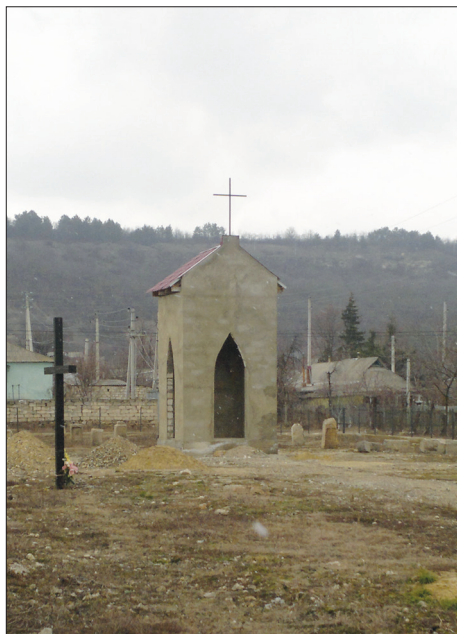
Moser har de siste par årene skrevet noen små hefter med bibelundervisning over 1. og 2. Mosebok, og fått dem trykt og delt ut i forsamlingene. Luthers lille katekisme er også trykket i et mindre opplag på russisk. I tillegg distribueres noe litteratur av Rosenius og Luther m.v. på russisk – bøker og hefter som han for en stor del har fått fra Luthersk Litteraturremisjon (LLM) i Sverige.

I månedsskiftet juni/juli skal jeg

reise ned og ha to dagers seminar i Kamenka og Tiraspol. Det vil bli fem bibeltimer over Tessalonikerbrevene på hvert sted. Manuskriptet er allerede sendt ned, slik at Natalia og Vladimir kan oversette og trykke det på forhånd. Bibeltimene vil bli holdt på norsk, med Natalia som tolk til russisk via Skype. Samtidig kan forsamlingsmedlemmene følge med i manuskriptet og lese det i etterkant.

Vladimir Moser har også begynt forberedelser for å ta opp egne taler og legge dem ut på nettet, slik at både forsamlingsmedlemmer og andre som behersker russisk kan høre via internett.

I og med at det har blitt visumfrihet til EU (Schengenområdet) fra Moldova, håper vi at Vladimir og Natalia Moser kan komme på besøk på sommersamlingen på Fossnes i midten av juli i år. Det beror litt på Vladimirs helsetilstand. Han har slitt en del med hjerteproblemer de siste årene og formen er ikke alltid like god.

Den lutherske gravplassen i Kamenka.

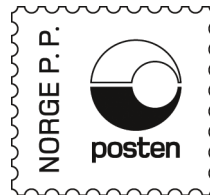
Behov for forbønn

Det er mye å be om med tanke på den lutherske kirken i Moldova. Den politiske situasjonen gjør det vanskelig, og ikke minst at Moser er avskåret fra to av forsamlingene. Mosers helsesituasjon er et bønneemne. Men framfor alt må vi be om at Guds ord må gripe hjertene og skape brennende kristne, som kan vinne andre for Guds rike.

L&E

Forsamlingen i Tiraspol, med Natalia og Vladimir på Skype.

Returadresse:
Lov og Evangelium
Rølfesnesvegen 892
5420 Rørbakneset

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Sommersamling på Fossnes

– med årsmøte. 9.-13. juli

Talere: Sigbjørn Agnalt, Lars Fossdal,
Immanuel Fuglsang og
Per Bergene Holm.

Sangere: Marit Bergene Holm og Kari
Mangelrød, Unge Røster, barnekor,
mannskoret Klippen, Fossneskoret og
Liv Jorunn og Martin Fjære

Påmelding: André Heian
411 01 223/andre@heian.se

Påmeldingsfrist: 16. juni.
De som vil benytte stemmeretten, må
gi beskjed om dette ved påmelding.

Flere opplysninger og priser: nll.no

Program

Onsdag

19.00

20.00

Samling og kveldsmat
Sigbjørn Agnalt

Torsdag

08.00

10.00

17.00

20.00

Bønnemøte
Årsmøte
Andakt v/Asbjørn Fossli
Lars Fossdal
Immanuel Fuglsang

Fredag

08.00

10.00

11.30

17.00

20.00

Bønnemøte
Per Bergene Holm
Sigbjørn Agnalt
Immanuel Fuglsang
Lars Fossdal

Lørdag

08.00

10.00

11.30

17.00

20.00

Bønnemøte
Immanuel Fuglsang
Lars Fossdal
Per Bergene Holm
Sigbjørn Agnalt

Søndag

08.00

10.30

12.30

Bønnemøte
Immanuel Fuglsang
Middag og avslutning